

ע.ע.

פרוטוקול מס' 4/ד'

מישיבת וועדת העבודה
מיום ד', ו' בכסלו תשס"ו - 1.12.54
(בשעה 9.00)

חברי הוועדה : נ כ ח ו :

- ע. גוברין - היו"ר
- ה. ברגר
- ב. צ. הראל
- ז' סברסקי
- י. ליפתיץ

פוזמונים:

- מר רוזוליו - נציב סירות המדינה
- מר אלובי (מטעם נציבות סירות המדינה)
- מר פלפר (
- ד"ר זאמן - החשב הכללי
- מר הנגבי (מטעם מזרד המספטים)
- מר קטרון (

- א. וילנסקה
- פ. חכדאן
- ח. לכדן
- ק. כהנא
- א. סטופ
- כ. קלמר
- א. רימלט
- א. סוסטק
- ר. סרי
- א. גנרי

סדר-היום:

1. חוק לתיקון פקודה הפיצויים לעובדים, תשי"ב-1952 (תקנות בדבר שינוי סכומי הפיצויים).
2. ענין הסכסוך במעברת גדרה.
3. המסך הדיון בהצעת חוק סירות המדינה (גיטלאות), תשי"ג-1953.

א. חוק לתיקון פקודת הפיצויים לעובדים, תשי"ב-1952:
(תקנות בדבר יבוי סכומי הפיצויים)

מר בר-ניב:

לפי חוק הביטוח הלאומי, בוטלה פקודת הפיצויים לעובדים משנת 1947, אבל היא נשארה בתוקף לגבי תאונות שארעו לפני ה-1 באפריל 1954. מספר התאונות שסרם חוסלו הוא די ניכר, אם כי בשנה זו חוסלו כ-800 חביעות. בינתיים מסשיכים הפועלים הנפגעו לפני ה-1 באפריל 1954 לקבל את הפיצויים שנקבעו באוגוסט 1953.

בחוק לתיקון פקודת הפיצויים לעובדים נקבע שיר העבודה רחאי, באישור וועדת העבודה של הכנסת, לשנות בתקנות כל סכום שנקבע לפיצויים, בשים לב לתנודות בשכר העבודה, חוק זה נתקבל ב-1952. מאז הוגדלו הפיצויים ב-1953, ובדעתנו עכשיו להתקין את התקנות ולהגדיל שוב את הפיצויים, בשים לב לתנודות בשכר העבודה.

הסכומים שנקבעו באוגוסט 1953 קבעו את מכסימום הפיצויים השבועיים ל-23 ל"י. בשים לב לתנודות בשכר העבודה שחלו מאז - ולפי סכתב מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה התנודה היא ב-14% - אנו מציעים להגדיל באופן יחסי את הפיצויים המשתלמים לעובדים, פירושו של דבר שהפיצויים השבועיים יהיו 26,5 ל"י במקום 23 ל"י ובאופן יחסי גדלים גם כל יתר הסכומים המשתלמים במקרה מוות או תוספות לילדים.

לפי החוק, חייבת שרת העבודה להזדקק לאישור וועדת העבודה בטרם היא מתקינה את התקנות, ועל-כן אנו מבקשים לאשר אותן.

י. ריפתין: האם באו בדברית עם הסתדרות העובדים בקשר לענין זה.

מר בר-ניב: במקרה התקיים לפני זבוע בהסתדרות בירור בקשר לענין זה, אשר בו הוחלט לבקש את שרת העבודה להגדיל את הפיצויים לעובדים. לא היתה להסתדרות כל שאלה מיוחדת בקשר לגודל הסכום, כי גם בשנים הקודמות עשינו זאת לפי מספרים שהיינו מקבלים מהלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

י. ריפתין: אני חושב שבמקרים כאלה צריך לנהוג באופן מפורש יותר - צריך לבוא בדברים.

מר בר-ניב: כאשר הגדלנו את סכומי הפיצויים לעובדים בפעם הקודמת, בתלוננו חברות הביטוח על כך שלא הודענו על ההגדלה לגופים הנוגעים בדבר. תשובתנו היתה שבמקרים אלה אסור להודיע לפני כן. אילו היינו מודיעים על ההגדלה שבועיים לפני-כן, היה זה מביא לנקודת קפאון בכל המוס"ם, כי כל נוחן עבודה היה משתדל ללחוץ על הנפגע על מנת לחסל את החביעה, ומאידך הנפגע היה מעוניין למשוך זאת.

היו"ר ע. גוברין: דרישת ההסתדרות בענין זה היא שההגדלה חתיה מאפריל, וזאת אנו עושים.

מר בר-ניב:

אני רוצה לכוונע אי-הבנה, החקנות הללו חלות אפילו על האונות וארעו לפני ה-1 באפריל 1954, אבל הסכומים הנגדלים/יולטו כעד החקופה ועברה מה-1 באפריל, כי אם רק כעד החקופה החל מהאיוור.

הוחלט לאור את החקנות בדבר יינוי סכומי הפיצויים, לפי חוק לתיקון פקודת הפיצויים לעובדים, ת"ל"ב-1952.

ב. ענין הסכסוך במעברת גדרה:

היו"ר ע. גוברין:

בישיבה הקודמת סניגו וועדת מונה לבירור הסכסוך במעברת גדרה, בראיוחה של חברת-הכנסת סברסקי.

ז' סברסקי:

במעברת גדרה נמצאות כ-168 מופחות עולים הגרות בחובנים. בקרבת אותה מעברה נמצאות כ-80 מופחות עוורים וסודרו בזמנו באמצעות מלב"ן. העוורים גרים בבתי עץ נוחים למדי.

בזמנו פנתה מילת העוורים מגדרה לכנסת וקיבלה הבטחה מהממשלה להעבירם לבתי אבן, טאחר זקרו כמה מקרי יריפה.

לפני זמן מה החחיל אגף התיכון של מסדר העבודה בבניית 168 יחידות דיור בגדרה, והציע לאנשי המעברה להכניס תשלומים ולהבטיח את כניסתם לכבנים. אח אלה מן/המבנים הנמצאים בקרבת הכביש ובקרבת מקומות העבודה של העוורים, הבטיחו לעוורים, ואת סכני העץ שלהם הציעו לחושבי המעברה שלא יקבלו מבני בסון/בתשלומים נוחים יותר וגם בחואי יחידות. בינתיים פלטו האנשים אור וילטו מפרעות על חטבון סכני הבסון דוקא לאותם הבנינים שהוקצו לעוורים.

לאחר סיועדת המסנה שמעה את ההסברים מטעם מסדר העבודה, קיבלה את ההחלטות הבאות: 1. זכות קדימה לעוורים על סכני הבסון; 2. הוועדה מגבנה את הפלישה ומציעה למסדר העבודה, לאחר שהפולסים יעזבו את הדירות והעוורים יכנסו לסכני הבסון, לחלק את הדירות הנוחרות בין אנשי המעברה בצורה הגרלה.

היחה בוועדה גם דעת סיעוט, אשר קבעה לא לקבל כל החלטות כי אם להזמין את אנשי המעברה לפגישה. לא קיבלנו דעה זו, כי מצאנו אי-אפור להזמין לפגישה אנשים הפולסים לדירות, אולם קיבלנו החלטה שאם הפולסים יפנו את הדירות וירצו אח"כ לבוא בדברים עם וועדה העבודה, נהיה כוכבים לקבלם.

היחה גם הצעה לבנות סכני בסון לכל תושבי המעברה, כדי לכוונע הרגיוח הפליה, אולם זפענו המעברת הצריפים למעברה אחרת צריכה לעלות כ-160,000 ל"י. טאחר שסכני העץ הם מתוקנים ויש בהם חשמל, מצאנו שאין כל הצדקה לחוציא סכנו כה גדול להעברת המבנים ומסירתם לאנשי מעברה אחרת.

ע.ע.

י. ריפתין: לצערי, אינני יכול לקבל את מסקנות הרוב בוועדה המזנה, ואני חוזב שוועדת העבודה איננה יכולה לאשרן.

אני חוזב שוועדת המזנה אין עדיין חסונה ברורה מהמחרת בגדרה, איר פרץ בה טכסוך בין חלק מתושבי המעברה לבין מורד העבודה, הוועדה שמעה את נציגי מורד העבודה, אך לא ראחה אים מגדרה, ועל-כן איננה יכולה לפסוק בטכסוך. יטנו פער גדול בתיאור בין אנני מורד העבודה לבין תושבי מעברה גדרה, בהעתק מכתב שהומצא לי ע"י וועד המעברה ואור נשלח לשרת העבודה כסם 160 מטפחות המעברה - ולא רק בסם המטפחות ספלטו - נאמר שהם דורשים את זכותם לבתיים.

במידה שהגיעה אלי אינפורמציה, גם בכפר העוורים יטנו חשש שהעברתם למבני בשון הוא צעד לפיזורם ולהסרת אחריותה של מלב"ן לגביהם. יכול להיות שזו היה לנו בירור עם הגורמים המקומיים, היטנו מגיעים לאוחה מסקנה שהגיעה אליה וועדת המזנה, אבל אי-אפשר לסכם בירור רק ע"י שמיעת צד אחד.

מחוך כך הצעתי היא - לבקש את הוועדה לבקר בגדרה, להיפגש עם הגורמים השונים ואח"כ להסיק את המסקנות.

ז. שברסקי: רוחח דעה שהיה זה צעד לא מחוכם ביותר מצד מלב"ן לכנס את העוורים במקום אחד. ע"י הסכמה מורד העבודה להסכן חלק מהעוורים בין אנשי המעברה, נפתרת גם בעיה זו.

ב.צ. הראל: אינני מכיר את הפרטים, אך ברצוני לקבוע כמה דברים:

ראשית כל, אני חושב שאין כל חילוקי דעות על כך שזכות קדימה לעוורים על מבני הבסון.

שניה, מבני העץ מהאימים לשיכון, ואין להוציא מאוח אלפי לירות בכדי להעבירם למעברה אחרת.

שלישית, יש לשאוף לפיזור העוורים, לא מפני שמלב"ן רוצה בכך. לצערי, מלב"ן אינה רוצה בכך, כי הרבה יותר נוח בשבילה לרכזם - אלא מפני שהדעה הכללית ביחס לסידור העוורים היא פיזורם ולא ריכוזם במקום אחד.

אני מציע לאשר את מסקנות וועדת המזנה מבלי להיכנס לסבך הבירורים עם הפולשים.

היו"ר ע. גוברין: יש צדק בדברי חבר-הכנסת ריפתין, שהוועדה צריכה לטמוע את שני הצדדים, ולו לא היה כאן ענין של פליטה, הייתי בהחלט תומך בדעה זו.

אני מציע שהוועדה תיקח על עצמה את היוזמה לפנות, באמצעות מורד העבודה, לאנשי מעברת גדרה בבקשה לפנות את הדירות, ואז תהיה הוועדה כוכבה להיפגש אתם ולברר את הבעיה.

י. ריפתין:

הצעה היא יזניפגש עם ילושה גורמים
ואח"כ נקבל את המסקנות. יתכן טאח"כ
אצטרף למסקנות והוכאו ע"י חברת הכנסת טברסקי, שלושת הגורמים הט:
1. וועד המעברה; 2. וועד כפר העוורים; 3. הכועצה המקומית של גדרה.

היו"ר ע. גוברין:

כפי זממתי, הפוליים נכנסו לדירות
לפי הגרלה וועד המעברה אחראי על ההגרלה,
כך יאיננו יכולים להיפגש אהו.

י. ריפתין:

אני מציע שנפנה לכסרד העבודה בבקשת
אינפורמציה, וכן נסיל על יו"ר וועדת
המטנה, חברת-הכנסת טברסקי, לאסוף על אחריותה את האינפורמציה המלאה
לגבי כל הגורמים הקובעים בבעיה זו. לאחר שנקבל את האינפורמציה, נסיק
מסקנות.

היו"ר ע. גוברין:

אני מציע לבקש מאנשי מעברת גדרה, באמצעות
סרד העבודה, לפנות את הדירות שפלטו
אליהן או להבטיח לפנותן במקרה יהוועדה תמצא זאת לנכון, ואז תהיה הוועדה
טוכנה לנסוע למקום ולברר את הענין, על-מנת שמסקנותיה בענין זה תהיינה
מעשיות.

הוחלט לבקש מאנשי מעברת גדרה, באמצעות

סרד העבודה, לפנות את הדירות שפלטו
אליהן או להבטיח לפנותן במקרה יהוועדה
תמצא זאת לנכון, ואז תהיה הוועדה
טוכנה לנסוע למקום ולברר את הענין.

ג. הצעת חוק שירות המדינה (גימלאות), תשי"ג 1953:

טעין 5:

ז' טברסקי:

טר קרן-צבי מציע במס הוועד הפועל של
ההסתדרות לכחוב במקום המלגה: "ילדו של
נפטר שלא הגיע לגיל 18" את המליט: "ילדו של נפטר שלא הגיע לגיל 20".

י. ריפתין:

אני חרוב הצעת טר קרן-צבי היא הגיונית.
לא כל אלה שהם בגיל 18-20 נמצאים בצבא,
וגם לגבי אלה הנמצאים בצבא, בעייתם הכלכלית איננה נפתרת עי"כ. הצבא
אינו מנתק את הילדים מהבית, כפי שהוא עושה זאת בארצות גדולות בעלות
שטחים גדולים.

ב.צ. הראל:

אני כזהיר בפני הרחבה רבה של טספר
החלויים בקטר לגימלאות. הייתי מבין
את: הצעת ההסתדרות אילו היה קיים בארץ חוק חינוך חובה עד גיל 20.
מאחר שקיים בארץ חוק חינוך חובה עד גיל 14 בלבד, אני מציע לקבוע,
כי ילדו של נפטר שלא הגיע לגיל 18 והוא עדיין לומד... - רואים אותו
לצורך חוק זה כמי שאינו עומד ברשות עצמו. אינני מבין למה צריך לחשוב
כתלוי בן המפרנס את עצמו, אני גם חרוב שהצבא טוכרח לדאוג לקיומו של
החייל מכל הבחינות, ואין כל היבה להעמיד את החייל במור נזקק לגימלאות.

ע.ע.

היו"ר ע. גוברין:

אני מציע שנסאיר את הטעיף הזה לעיון
נוסף. לא הבנתי על מה סתמך נציג
איגוד עובדי הכדינה כאיר הוא אוכר בהצעתו הוא סתמך על חוקים רבים,
ואברר זאת עמו.

י. ריפתיין:

אני מבקש לברר עם נציגי איגוד עובדי
הכדינה וההסתדרות מה הם בכלל הנימוקים
להצעתם זו.

הוחלט לדחות את הדיון וההכרעה בטעיף 6.

טעיף 6:

אין הערות.

טעיף 7:

אין הערות.

טעיף 8:

אין הערות.

טעיף 9:

אין הערות.

כר קיטרון:

הערה טכנית: לערעור בפני וועדות, ולא
בפני בית המשפט, אנו קוראים ערר.

טעיף 10:

ז. טברסקי:

בטעיף זה מציעים נציגי איגוד עובדי
הכדינה בטקום ההגדרה "היום הקובע פירוש -
היום הראשון של שנת הכספים או היום הראשון לחודש השביעי של שנת הכספים",
את ההגדרה הבאה: "היום הקובע פירוש - היום הראשון של שנת הכספים וכן
כל שלושה חדשים תוך שנת הכספים".

טר רוזוליו:

אני מציע לא לקבל את הצעת איגוד עובדי
הכדינה מטובי טעמים: 1. סידור זה נקבע
גם בחוק הגימלאות לאנשי צבא הקבע; 2. חישוב הגימלאות פעמיים בשנה יטיל
עול אדכניסטרטיבי כבד על האוצר. סלבר זאת, צריך להביא בחשבון שהסידור
הנוצע יכול להיות גם לטובתקבל הפנסיה וגם לרעתו.

היו"ר ע. גוברין:

אינני יכול לקבל את הנימוק של עבודה
אדמיניסטרטיבית רבה. אני מציע שהחיסוב
יהיה כל שנה חדשים, אבל נקבל הפנסיה לא יפסיד מתנודות החכר שתחולנה
תוך ששת החדשים.

ז. טברסקי:

אף אני מציעה שהחיסוב ייעשה כל שנה
חדשים וטמקבל הפנסיה יקבל את ההפרטים
בחנודות החכר.

ד"ר זאכנ:

החנודות באכר הן קלות. בדרך כלל, מסתנית תוספת היוקר פעט בולושה חדזים אחרי חודש וחצי זל האינדקס. הזינוי נכנס לחוקר כעבור ארבעה חדזים. אני חושב שאט נעשה את החישוב פעמיים בשנה, בדרך כלל ביאר בגבולות ההגיון גם סבחינת המזכורת וגם / סבחינת העבודה הקשורה בזה. אמנם אפשר לעשות חשבונות רטרואקטיביים, אבל אינוי חושב זזה כדאי.

מר רוזוליו:

כל ענין המזכורת הקובעת הוא חידוש זאינו נכצא בסום חוק בעולם, וזה בהתחשב עם הצדק האבסולוטי, זלא לפגוע במקבל הפנסיה כפי זקרה הדבר בארצות זונות. אם המדינה מקבלת על עצמה את כל העול זבאי-הבטחון, לא צריך לכתוח את הדבר יתר על המידה ולעמוד על הפרטיט קטנים. אם יחול זינוי גדול בערך הכסף, המטלה בעצמה תבוא לכנסת ותבקס תיקון החוק.

ד"ר זאמן:

היום הקובע חל לא רק על תוספת היוקר, כי אם גם על המזכורת היסודית, אשר עלולה להסתנות פעם או פעמיים בשנה.

מר פלמד:

בזום ארץ אחרת לא נהוג כל זינוי בגובה הפנסיה בהתחשב עם התיקרות המחיה. החוק זלנו מרחיק לכת. לא רק זהו נותן תוספת יוקר, אלא גם קובע פנסיה יסודית חדשה המבוססת על כל זינוי בדירוג היסודי. אין כאן זאלה זל הפסד או רווח. צריך לראות את הכל כתפונה שליטה.

ז. ריפתין:

אני מבין זאין חילוקי דעות לגבי העיקרון, אלא רק לגבי הביצוע. אינוי כוסחה בזאלות הנהלה מיוחדת, אבל בכידה זאני יודע אין זה לנעלה ניכולת הסנגרון לעשות את החישובים קבועים וצמודים לזמן. זוהי זאלה כספית וטוטריית ככדרגה ראזונה, ועל-כן אני מציע לקבל את ההצעה כפי זהיא.

היו"ר ע. גוברין:

לא הייתי מהסס לקבל את ההצעה זחחישוב ייעשה פעם בשנה חדזים, אילו הענין היה נוגע לעובדים ולא לפנסיונרים, שהטיפול בהם יהיה אינדיבידואלי, אישי, ולא דרך נציגות.

אני מבקס טאנזי נציבות סירות המדינה ומהחשב הכללי להביא לנו לישיבה הבאה הצעה הקובעת סידור כזה זשום פנסיונר לא יפסיד עקב החנודות באכר.

(הישיבה ננעלה בזעה 11.00)